Microsoft

Microsoft Word

Laurențiu Ede

umbrele ucigașe

DIRECTOR EDITURA: DANIEL BRAŞOVEANU
GRAFICIAN: ADRIAN AVRAM REDACTOR ŞEF: TEODOR VÂRGOLICI
EDITURA -S.C. CHRATER B SRL

"Pentru asta e nevoie de curaj şi
curajul e ceva ce nu se demodează
niciodată."
MULŢUMESC LUI SHIDOSHI
NAWA TAKEDA

A ÎNCEPUT CU...

un interviu cu Laurenţiu Ene, instructor de wushu, centură neagră 1 DAN karate Shotokan şi centură maro în judo, interviu consemnat de Dima Adrian, în revista "Colibri", sub titlul

ARTELE MARJIALE Şl AUTOAPĂRAREA IN ROMÂNIA

"R: Mii de oameni, în România, practică artele marţiale. Pentru fiecare, ele reprezintă altceva: hobby, sport, un mod de viaţă, o ştiinţă a autoapărării. Suprema dovadă, însă, a eficacităţii unei arte marţiale o reprezintă confruntarea reală şi nu cea sportivă. De ce credeţi că autoapărarea reprezintă un aspect atât de important al artelor marţiale?

LE.: Am avut contact, câţiva ani buni, cu medii sociale din care violenţa făcea parte în mod firesc şi ştiu că, chiar şi la noi în ţară, oricine, indiferent de sex, vârstă sau poziţie socială, poate fi victima unei agresiuni. CRED CĂ AVEM DREPTUL Şl DATORIA MORALĂ DE A NE APĂRA. Cred, de asemenea, că părinţii ar trebui să le creeze copiilor posibilitatea de a învăţa în mod adecvat tehnicile de luptă şi comportamentale care pot garanta integritatea lor fizică.

R: Nu este, oare, sarcina poliţiei să apere membrii societăţii împotriva unor asemenea agresiuni?
L.E.: Din păcate, şi la noi, ca peste tot în lume, poliţia nu poate avea un caracter preventiv decât rareori. în marea majoritate a cazurilor, ea intervine când este prea târziu pentru victimă. De fapt, însăşi poliţia ar trebui să capete un antrenament adecvat în artele marţiale, astfel încât să poată rezolva situaţiile conflictuale recurgând cât mai rar la armamentul şi bastoanele de cauciuc din dotare. Prestigiul ei nu ar avea decât de câştigat.
R: Ce reprezintă, după părerea dumneavoastră, autoapărarea?
L.E.: Autoapărarea nu este doar tehnică de luptă, ea reprezintă şi o stare psihică, un mod comportamental (mimică, verb,...). Alerta permanentă a simţurilor şi hotărârea de a nu deveni o victimă (sau, oricum, de a supravieţui) reprezintă elementele esenţiale pentru o autoapărare eficientă.
R: Am fost obişnuiţi să privim practicarea unei arte marţiale ca suficientă pentru autoapărare. Este sau nu adevărat?
L.E.: Din păcate, la ora actuală, mulţi instructori acordă o importanţă exagerată aspectului comercial şi sportiv. Unele săli de arte marţiale au devenit adevărate "crescătorii de centuri" unde antrenorii predau un amestec de semicontact cu forme tradiţionale (insuficient înţelese şi deci şi insuficient explicate) şi "mulg" temeinic buzunarele
sportivilor. Practicanţii, în marea majoritate a cazurilor, nu capătă instrucţia necesară în vederea înţelegerii, însuşirii şi aplicării tehnicilor de luptă în situaţie reală. Totodată, tehnicile nu sunt predate suficient de diferenţiat pentru copii, femei, invalizi etc. Din toate aceste motive, întâlnim deţinători de centuri negre, instructori şi practicanţi cu vechime (în acele arte marţiale unde nu se acordă centuri) ce nu ar fi în stare să facă faţă nici măcar unei confruntări reale de o violenţă moderată.
R: Ce arte marţiale credeţi că sunt mai aproape de lupta reală?
LE.: Lin Kuey, NINJUTSU, hapkido
După articolul din "Colibri", am publicat "Tehnologia minciunii", un material despre tehnica ninjutsu a manipulării, material ce a apărut în EXPRES MAGAZIN nr. 8/14-20 septembrie 1990.
Ce a urmat?
Unii şi-au exprimat dorinţa, în scris, de a afla mai multe despre practicile ninja. Alţii, verbal.
Unii şi-au exprimat dorinţa, în scris, de a mă lăsa păgubaş. Alţii, verbal.

Au fost şi dintre cei ce nu ajunseseră la limbajul articulat. Dădeau mai mult din mâini şi din picioare. în ciuda tunsorii scurte, fruntea le rămăsese îngustă.
Le mulţumesc tuturor pentru prilejul oferit.
Cartea este, şi nu este, un manual. Se contrazice. Nu atât de des încât contrazicerea să devină regulă.
Veţi afla, din paginile ei, câte ceva despre universul "luptătorilor-umbră" - NINJA. Atât cartea cât şi "luptătorii-umbră" evoluează la limita ceţoasă dintre adevăr şi legendă.
Procedeele, evenimentele şi oamenii (luate-n râs sau temute) nu au legătură cu realitatea. Nu neapărat, în orice caz, aşa presupune autorul. CARE NU INSTIGĂ LA NIMIC. Şi care neagă orice legătură între concepţia lui şi cea NINJA. Ba chiar consideră cartea atât de educativă, încât O DEDICĂ FIULUI SĂU, ANDREI.

CAPITOLUL I

VIOLENŢĂ, ARTĂ & NINJUTSU

Nici cronicile "fulgerate" cu tuş (din China şi Japonia timpurilor colbuite de trecerea TIMPULUI), nici inscripţiile încâlcite vegetal în limba VEDELOR, nici amforele greceşti nu stabilesc ce e de nestabilit: când a dat prima dată omul cu pumnul.

Omul s-a născut din protest. El este un protest. Artele marţiale reprezintă o cale spre împăcarea cu tine însuţi şi cu lumea. Prin protest.

Lupta este în acelaşi timp şi acceptare şi negare. Aparenţă. La umbra florilor de sakura totul este aparenţă. Şi totuşi, ce sunt artele marţiale? -
In toate culturile, căutările spirituale ale omului şi activităţile războinice s-au întrepătruns. Mitologia universală este plină de zei, eroi şi animale ce luptă pentru marile idealuri ale omenirii, sau interese şi orgolii mărunte. Activităţile militare au fost ridicate la rangul de arte marţiale în ORIENT. Denumirea implică un conţinut etic şi estetic şi nu doar eficienţă în "mar-dealã". Şi totuşi eficienţa... Atunci când o. tehnică de luptă uneşte corpul cu spiritul, atunci când spontan şi simultan mâna şi mintea ajung la ţinta dorită, atunci când atenţia ţi-e trează dar fără obiect (zanshin), se poate spune că eşti un budo-ka (practicant al căilor marţiale). Practica în artele marţiale - BUDO - nu e altceva decât un pretext, o poveste cu tîlcul ascuns în suprafaţa sensibilă şi lipsită de adâncimi inaccesibile a oglinzii: "când mergi - spune un maestru zen - mulţumeşte-te să mergi. Cînd eşti aşezat, mulţumeşte-te să fii aşezat, însă mai presus de toate, nu tergiversa!".

* * *

Iniţial dezvoltate mai puţin ca sisteme coerente, tehnicile de luptă au evoluat pe baza observaţiei atente şi profunde a animalelor şi fenomenelor din natură. Detaliul pragmatic a jucat un rol mai important decât raţionamentul abstract. O primă urmă a originii artelor marţiale o găsim în India vestică a mileniului III î.e.n. Este vorba de VAYRAMUSTHI, formă de luptă (cu mâna goală şi cu arme) având ca suport filozofic doctrina budistă. Legenda spune că a fost creată de un prinţ care a observat îndelung comportamentul în luptă al animalelor sălbatice şi a experimentat loviturile asupra sclavilor, spre a stabili punctele vitale ale corpului omenesc.
Marea deschidere a Chinei către exterior, permite pătrunderea sistemului budist Mahayana. Pe acest fond, în anul 521, la mănăstirea taoistă Shaolin din provincia Honan soseşte pelerinul budist BODHIDHARMA (în chineză DAMO), bun cunoscător al sistemului VAYRAMUSTHI şi al unor străvechi tehnici de masaj. După ce petrece nouă ani meditând în perfectă neclintire în faţa zidului unei grote, BODHIDHARMA revine printre preoţii din Shaolin. El îi învaţă "Cele 18 mâini ale Arhatului" (Shîn pa Io han so), sistem de exerciţii fizice menit să menţină sănătatea şi vigoarea călugărilor. Tot el creează şi budismul ZEN (CHAN), care de atunci încolo va reprezenta baza filozofică a celor mai multe arte marţiale. În secolul XVI, trei maeştri chinezi (Kwok Ye, Pak Fong şi Li) creează o nouă formă de

luptă pornind de la experienţa lor şi "Cele 18 mâini ale Arhatului". Această formă de luptă, specifică Shaolin Kung Fu-ului, era alcătuită din cinci stiluri imitative distincte: dragon, tigru, cocor, urs, şarpe. Din acel moment, templul Shaolin devine locul unde se formează luptători legendari, adevăraţi campioni ai artelor marţiale. Călugării bonzi din Shaolin studiau 9 ani - ani grei, de antrenament psihic şi fizic de o intensitate aproape fantastică. La sfârşitul celor 9 ani, trebuiau să treacă trei probe: verificarea cunoştinţelor teoretice; lupta cu ceilalţi discipoli şi cu maestrul; parcurgerea unui traseu subteran presărat cu capcane diverse. Braţele celor ce reuşeau aveau întipărite pe ele două simboluri: dragonul şi tigrul. Din China, prin Okinawa, tehnica a ajuns în Japonia, suferind toate influenţele şi transformările de rigoare.

Ceai...India, China, Japonia...Ceai...Gingaşa amăreală a băuturii, de sfat bun, le apropie. Dar le şi desparte.

* * *

Sub cântecul de greier al amiezii, în toropeala alb-amară a toate-trecerii să ne încălcăm gândurile cu geta (încălţăminte tradiţională japoneză, confecţionată din lemn) ca să ajungem "peste nouă mări şi nouă...circuite integrate" la CALEA MÂINII GOALE. Karate-do-ul (kara - vid, te - mînă, do - cale) este sportul şi arta ce te învaţă să nu "spargi" armonia cu nici un gest, iar gîndurile şi mişcările să-ţi fie simple şi fireşti în nefireasca lor putere, în sacadata lor trecere dintr-una-ntr-alta. Kara nu înseamnă doar lipsă de armă, dar şi lipsă de rea intenţie, orgoliu, spaimă, furie. Contrar aparenţelor, karate-ul nu dezvoltă un spirit războinic, ci te-nvaţă justa măsură în toate, respectul faţă de viaţă. Karate-do-ul nu este posibil fără "gentlemens' agreement". Ca să te confrunţi cu un adversar trebuie să-l consideri demn de acest lucru. Debutanţii sunt uimiţi de semnele de respect ce şi le acordă reciproc karateka (practicanţi ai karate-ului) între ei. în întregul ceremonial ce însoţeşte antrenamentul, competiţia sau lupta, trebuie să vedem dorinţa practicanţilor de a diferenţia "calea mîinii goale" de o vulgară tehnică de luptă. Ceremonialul are totodată rolul de a face din fiecare karateka un gol (kara), căci golul este atotputernic, este întregul ce cuprinde şi stăpâneşte părţile. Din ce în ce mai mulţi oameni îşi dau seama că denumirea peiorativă de "sport al ucigaşilor" nu are nici o legătură cu "calea mâinii goale", căci orice sincer karateka ştie că: "trei lucruri e dator să ierte: vântul ce scutură florile, norul ce ascunde luna şi omul ce caută

ceartă." Şi astfel, într-o lume ce se vrea lipsită de arme, karate-ul poate şi devine un excelent mijloc pedagogic pentru educarea în spiritul non-violenţei şi respectului pentru viaţă. Karate-ul este însă doar una din artele marţiale japoneze ce fac parte din BUDO sau BUJUTSU (BU - luptă, DO - cale, JUTSU - artă). Aikido şi judo, ca şi taiji-ul din lumea chineză, sunt "căi ale supleţii" ce fac parte din aceeaşi lume a LUPTEI.

Stau faţă în faţă şi mâinile lor împletesc parcă o nevăzută plasă. Doi oameni. O luptă? Balet? La un moment dat, unul din cei doi este proiectat la câţiva paşi depărtare printr-un gest ce pare a avea mai mult strania frumuseţe a dansurilor asiatice decât forţa tocmai demonstrată.

Scena se repetă. De fiecare dată tineri de 20-30 de ani sunt proiectaţi de acelaşi om ce surâde blând. Un bătrânel de 96 de ani. Aceeaşi molcomă unduire a braţelor, aceeaşi deplasare lentă şi măsurată a picioarelor, acelaşi zbor al altui tânăr potrivnic. Bătrânelul slab, cu bărbuţă albă şi răsuflare calmă, este Wu Tunan. Faimos maestru de taiji. De fapt, ar putea fi Morihei Ueshiba (fondatorul AIKIDO-ului). Ar putea fi şi Jigoro Kano (fondatorul JUDO-ului).

Taiji-ul, judo-ul şi aikido-ul au aceeaşi mireasmă a ceaiului verde:

"Nimic deasupra capului să acopere, Nimic sub picioare să sprijine."

Ele nu reprezintă nimic altceva decât o utilizare eficientă a corpului, a spiritului, a mediului. Căci "ce e slab în lumea asta, biruie cu vremea ce-i tare. Ce nu e dens pătrunde solidul compact. După asta recunosc câştigul NEFĂPTUIRII". Dar pentru asta, să aştepţi doi ani ca să găseşti un bun maestru, unul real, înseamnă să câştigi timp.

Iertat să fiu, căci multe ar mai fi de spus despre artele marţiale (şi nu doar cele chinezeşti şi japoneze), dar

"în coliba mea tot ce pot să ofer e că ţânţarii sunt mici".

* * *

Dincolo de lumea BUDO-ului s-a născut un sistem filozofic şi de luptă, a cărui eficienţă a fost dată de lipsa oricărei reguli. Şi nici măcar această lipsă nu a devenit un principiu. Un sistem amoral, utilitar. O organizaţie secretă structurată modular. Nişte profesionişti dispuşi întotdeauna să meargă până la capăt. întotdeauna. Chiar şi atunci când dau înapoi. Mai ales.

.....

O cetate ar trebui să fie ca o caracatiţă. Gata să cuprindă oricând cu tentaculele pe asediatori. Şi aşa era castelul lui Yoshida. Marele foişor al castelului domina toate celelalte turnuri şi împrejurimile. Aici s-ar fi retras, în caz de înfrângere, toate forţele castelului pentru împotrivire. Sute de ambrazuri dădeau putinţa celor dinăuntru să arunce săgeţi, apă fiartă şi catran aprins asupra năvălitorilor ce ar fi izbutit să treacă de celelalte ziduri de apărare. În acel castel s-a născut Yoshida şi tot acolo avea să moară. Sala centrală era flancată de un grup de camere despărţite prin uşi culisante numite fusuma. în acea seară, sala centrală era înţesată de soldaţi.
Takeda şi Yamaga dormeau "în odaia crizantemelor" care era despărţită de verandă printr-un perete, de fapt un paravan şi el, culisant, numit shoji. Prins de gânduri şi ars de nesomn, Takeda se ridică de pe tatami şi ieşi pe verandă. Aerul era cald şi duşmănos. N-a mai apucat să scoată nici un strigăt. O umbră a nopţii aruncase, cu mare precizie, între ochii lui Takeda o "stea" metalică -shuriken.

Ninja! Se căţăraseră pe ziduri folosindu-se de ashiko şi shuko (gheare metalice prinse pe mâini şi pe tălpi). Acum păşeau cu paşi prelinşi, de tigru. Nu făceau nici un zgomot, căci purtau cizme tabi (încălţări cu talpă moale, croite astfel încât degetele să fie separate de degetul mare)

Samuraii de pază, deşi mult mai numeroşi, nici n-au apucat să se împotrivească. Folosindu-se de kusari fundo (un lanţ având la un capăt o bilă, iar la celălalt un fel de seceră), de lame metalice pentru aruncat, de pumnale (tanto), nunchaku, tonfa, sai-uri, suliţe (yari), săbii (katane), fuya (sarbacană) şi nenumărate alte obiecte ciudate sau obişnuite, dar acum utilizate ca arme, "luptă-torii-umbră" aşterneau liniştea morţii peste castel. Yamaga a fost ultimul care a murit. Yamaga trebuia să moară. Era singurul care ştia şi de ce(?!). în orice caz aşa se credea.
în aceeaşi linişte, umbrele nopţii înghiţiră "luptătorii-umbră". In urma lor a rămas tăcerea. Şi cadavrele. Şi tetsubishi (bile de fier cu ţepi). Şi zvonuri. Şi... şi nu se inventaseră încă comisiile de anchetă.

DACĂ ÎNCEPI SĂ STRÂNGI DE GÂT PISICA, STRÎNGE-O PÂNĂ LA CAPĂT.

CAPITOLUL II

TEHNOLOGIA MANIPULĂRII

Se sfâşie toate. Luptă. Totul e luptă.

Luptă. Şi nu există reţete pentru ea. Totul e să cuprinzi cu mintea. Orice pare de neconceput devine posibil. E puterea minţii tale împotriva puterii minţii lui. Voinţa ta împotriva voinţei lor. Urât şi temut, admirat şi privit cu dezgust, NINJA a creat grupuri secrete extrem de eficiente în lupta împotriva diverselor structuri de putere recunoscute, politice sau nu, militare sau nu. Cărţile, revistele şi casetele video îi prezintă făcând salturi spectaculoase, ziua în amiaza mare, prin intersecţii aglomerate, sau umblând mascaţi printre cetăţeni mai mult sau mai puţin onorabili, mai mult sau mai puţin decent îmbrăcaţi. Lumea îi consideră figuri de basm sau circ, atunci când nu-i crede spioni şi ucigaşi.

NINJA! Ce sunt ei de fapt?

Organizaţiile şi clanurile NINJA sunt alcătuite din grupuri de genin (agenţi operativi) care nu se cunosc între ei. Aceste grupuri sunt conduse de un fel

de ofiţeri, specializaţi pe spaţii şi tipuri de operaţiuni, numiţi chunin ("oameni de mijloc", mijlocitori). Nici aceştia nu se cunosc între ei. Conducerea o deţine un jonin, a cărui identitate este neştiută chiar şi de membrii organizaţiei. Aceste clanuri erau, la început, structurate pe baza legăturilor de rudenie. Acum, această regulă nu mai este respectată. Nici asta. Şi-au făcut apariţia outsideri. Şi au fost acceptaţi. Şi-au făcut apariţia chiar şi lupi singuratici - ninja ce acţionează de unii singuri. Ninjutsu s-a dezvoltat ca tehnică de luptă şi filozofie în regiunile muntoase Iga şi Koga din Japonia, legendele spunând că "luptătorii-umbră" se trag din demoni jumătate om - jumătate cioară, numiţi TENGU. Marea majoritate a "luptătorilor-umbră" sunt antrenaţi de la vârsta de 5 ani. Ei învaţă să controleze dispoziţia psihică a adversarului cât şi cea proprie prin intermediul KUJI IN (conducere a bioenergiei prin poziţionarea degetelor în mod diferit, o respiraţie şi concentrare mentală adecvate). Un antrenament sistematic şi complex le dă posibilitatea să reziste ia durere, foame, frig, sete... Acuitatea simţurilor şi îndemânarea lor în luptă par incredibile.
Indiferent de poziţia pe care o ocupă în structura unui clan (şi chiar dacă nu este integrat în nici un clan), "luptătorii-umbră" sunt uniţi de un fond comun de cunoştinţe şi de aceeaşi concepţie filozofică.

MIKKYO (cunoaşterea secretă) consideră că vidul este sursa tuturor fenomenelor şi că orice acţiune are valoare doar prin aportul ei la echilibrarea ansamblului, la încadrarea armonioasă în univers (KI-AI). Din acest punct de vedere, toate acţiunile şi fenomenele au aceeaşi valoare morală şi o valoare utilitară diferită. Ele pot fi eficiente sau nu, vizavi de ţelul propus. Concepţia MIKKYO este amorală.
Fondul comun de cunoştinţe nu face altceva decât să permită luptătorilor ninja "să obţină efectul maxim cu minim de efort" - IN SHIN TONKEI:

- YU - GEI: cunoaşterea artelor şi evenimentelor contemporane luptătorului, cunoaştere ce permite acestuia să deţină identităţi politice, pro
  fesionale şi culturale diverse.
- KYO - MON: structurarea unor algoritmi educaţionali modulari care să permită achiziţionarea şi folosirea rapidă a oricărui tip de informaţie.
- TAI - JUTSU: tehnici de luptă cu mîinile goale.
- KO-BU-JUTSU: tehnici de luptă cu arme albeşi neconvenţionale.

- KA-JUTSU: tehnici de luptă cu arme de foc, materiale explozive şi incendiare.
- KYOJITSU TEN KAN HO: reprezintă arta prezentării falsului drept adevăr, cuprinzând tehnici diverse ce au ca scop manipularea adversarului,

  înşelarea simţurilor, crearea de confuzie.

Această adevărată artă a mistificării reprezintă elementul esenţial al acţiunilor NINJA şi totodată ceea ce le face atât de diferite şi straniu de eficiente faţă de "surorile lor vitrege": conflictele militare, lupta de stradă sau artele marţiale. Şi să nu uităm, NINJUTSU a fost scos în afara legii în urmă cu câteva sute bune de ani, dar este practicat acum în peste 20 de state. Cu sau fără aprobare. Tehnicile prezentate în continuare sunt caracteristice acestei tehnologii ninjutsu a manipulării.

ATACUL LA PERSOANĂ (?!)

Punerea în circulaţie a unei informaţii false sau deformate, modifică atât atitudinea mediului social cât şi comportamentul personajului-ţintă. Şi acest lucru se întâmplă chiar şi atunci când cel vizat nu a luat cunoştinţă de informaţia vehiculată în legătură cu el. Acest fenomen real este studiat încă de psihologia experimentală, mecanismul producerii lui nefiind complet elucidat. în principiu, se pare că este vorba de stabilirea unor conexiuni diverse între sugestie şi autosugestie, între percepţia şi interacţiunea socială.

Şi iată, micul şi inofensivul nostru exemplu care nu are, bineînţeles, nici o legătură cu realitatea şi nici nu ţine să insinueze ceva. Afirmă în şoaptă (sau în presă) că YY, dorind să-şi asigure recunoştinţa foştilor... şi sprijinul !or, plăteşte prin intermediari pentru a determina politica a două gazete importante, gazete "independente" şi de "opoziţie", dar care strecoară articole ce tind să reabiliteze fostul aparat de...şi rnas ales figurile mai de seamă, conducătorii. YY va refuza să se angajeze în polemică sau va nega. înainte de a începe să ai "mici necazuri" cu sănătatea (sau la serviciu) şi pentru a fi sigur că nu cazi cu liftul sau nu te accidentezi cu maşina din cauza nerespectării "disciplinei tehnologice sau rutiere" (?!), grăbeşte-te să răspândeşti afirmaţia. Dacă eşti încă în stare de funcţionare, iar YY neagă, "adu-ţi aminte" că: banii provin din două agenţii particulare de turism, respectiv Agenţia...şi Agenţia... Amândouă au fost înfiinţate de lucrători "întreprinzători" din Direcţia a...şi sunt conduse de It. col...şi It. col....

Unii vor spune că trebuie să fie ceva adevărat dacă se vorbeşte atât despre asta, altora o să le placă scandalul. Unii vor nega cu înverşunare (uneori şi cu alte mijloace), alţii vor fi interesaţi în susţinerea afirmaţiei. Toţi vor contribui însă, vrînd sau nu, dîndu-şi seama sau nu, la răspândirea informaţiei false, deformate, sau...SAU VOR VREA LINIŞTE. în acel moment YY va intra probabil în polemică şi se va zbate să nege. Dacă începe prin contestarea amănuntelor, este pierdut. După un timp, lumea va discuta pro şi contra realităţii amănuntelor, dar va considera ca de la sine înţeleasă veridicitatea informaţiei iniţiale. În momentul respectiv, se poate considera acţiunea ca reuşită.

CAMUFLAJUL SOCIAL

Pentru a putea acţiona, "luptătorul-umbră" trebuie să fie o figură ştearsă printre anonimi, să treacă neobservat, sau...Sau să fie o figură atât de cunoscută încât să nu-şi poată face apariţia bănuiala.
El are un statut social şi profesional onorabil. El este de acord cu opiniile majorităţii. Sau, ţipă atât de tare împotriva lor încât chiar dacă deranjează, nu poate fi bănuit decât de sinceritate. Presupunerea că ar fi un ninja trebuie să stârnească râsul.

CONFRUNTAREA FIZICĂ

- Îmbrăcămintea trebuie să-ţi permită să te confunzi cu mediul înconjurător;
- atacă întotdeauna prin surprindere;
- NU RECURGE DECÂT ÎN ULTIMA INSTANŢĂ LA LUPTĂ;
- Cravata, ziarul, lama de bărbierit, stiloul, practic orice obiect, şi nu numai, poate fi folosit ca armă;
- ascunde-ţi slăbiciunile şi foloseşte-le pe ale altora etc.

INTEROGAREA

Sentimentul puterii este mai viu, iar avantajele concrete ce derivă sunt mai însemnate, atunci când "frângem" psihicul adversarului decât atunci când îi câştigăm inima. Atras de partea ta azi, mâine te poate trăda. Atunci când îi distrugi tăria sufletească însă, rezultatul este în marea majoritate a cazurilor definitiv. Ambele metode rămân a fi folosite în funcţie de împrejurări.

Pentru a-! face pe adversar să se prăbuşească psihic, trebuie să-i creezi, într-un interval de timp scurt, stări sufleteşti contradictorii şi extrem de violente. Metoda, deşi veche şi relativ des utilizată, reuşeşte doar când este însoţită de o bună intuiţie şi o manevrare eficientă a informaţiei în timpul dialogului sau acţiunii.
în afara oricărui cod strict de comportare, NINJA acţionează. în linişte. Golit de gânduri şi simţiri. Pentru el adevărul şi minciuna sunt toturia - pete de culoare.

ACŢIUNEA NU ESTE JUSTĂ.
ACŢIUNEA NU ESTE INJUSTĂ.
ACŢIUNEA EXISTĂ PUR Şl SIMPLU.

CAPITOLUL III
CUNOAŞTEREA SECRETĂ

Lumea este un ring unde arbitrul luptă şi el, iar regulamentul se schimbă mereu. Nu poţi să te bazezi pe categorii de greutate şi gongul anunţă un singur sfârşit. Este o confruntare reală, nu una sportivă. Forţa dreptului se împleteşte cu dreptul forţei, lumina cu umbra, IN cu YO. SPONTAN. Pentru fiecare clipă există un comportament adecvat. Ca să-l

găseşti, trebuie să fii în armonie cu universul. Să înţelegi. Să "pipăi", cu mintea şi simţurile, prezentul. Fără gânduri pentru viitor, fără amintiri. SPONTAN. În fiecare clipă trebuie să ţii cont de cadrul social şi legal în care se desfăşoară acţiunea ta, de forţa şi slăbiciunea adversarilor. SPONTAN. Numai astfel stabileşti acea ambiguitate comportamentală, acea fluiditate specifică armoniei (AI-KI), specifică oamenilor-oglindă:
nu cauţi nimic
nu păstrezi nimic
sufletul şi simţurile doar REFLECTĂ
numai astfel devii un "luptător-umbră".

* * *

"Cunoaşterea secretă" - MIKKYO - ne învaţă că lupta, corpul şi spiritul uman cât şi universul au aceeaşi sursă şi se constituie din aceleaşi elemente:
KU - "VIDUL" din care se nasc toate formele şi în care se reîntorc, AMBIGUITATEA însăşi, element şi sursă în acelaşi timp. "...nu luptă dar ştie să învingă. El nu vorbeşte, dar ştie să răspundă. El vine de la sine..."
FU - "VÂNTUL", elementele gazoase;
KA - "FOCUL", elementele care dau naştere energiei;
SUI - "APA", elementele fluide;
CHI - "PĂMÂNTUL", elementele solide.

În mod similar, în luptă îşi fac apariţia următor rele gărzi fundamentale:
Imprevizibilul comportamentului corespunde lui KU;Hira no kamae corespunde lui FU: Jumoji no kamae corespunde lui KA; Ichimonji no kamae corespunde lui SUI; Shizen no kamae corespunde lui CHI. Gărzile în luptă, înseşi tehnicile de luptă sunt de fapt atitudini corporale, manifestări fizice ale celor cinci "dispoziţii" ce corespund, la nivelul personalităţii, celor cinci elemente:
KU - posibilitatea asumării oricăreia dintre celelalte "dispoziţii";
FU - dragostea, compasiunea, tendinţe contemplative;
KA - energie, agresivitate;
SUI - suntem stăpâniţi de sentimente, uşor influenţabili;
CHI - manifestăm conservatorism, inerţie emoţională.

Aceste "dispoziţii" sunt determinate de energiile psihice corespunzătoare, energii ce sunt localizate astfel:

KU - îa baza gâtului;
FU - centrul pieptului;
KA - plexul solar;
SUI - la baza abdomenului;
CHÎ - la baza coloanei vertebrale.

Ele pot fi induse prin folosirea sugestiei cromatice:

KU - albastru
FU - verde
KA - galben
SUI - portocaliu
CHI - roşu

influenţând astfel corpul omenesc:

KU - capacitatea organismului de a comunica;
FU - respiraţia; KA - metabolismul;
SUI - elementele fluide şi care asigură mobilitatea;
CHI - ţesuturile solide, oasele, muşchii.

Printr-un antrenament neconvenţional, dar realizat cu o perseverenţă fantastică şi sub îndrumarea competentă a unui shidoshi (maestru al căilor marţiate), cei ce studiază ninjutsu ajung să "simtă" gândurile şi sentimentele celorlalţi şi şi să le poată influenţa. Ei pot totodată să-şi inducă la dorinţă stările psihice adecvate situaţiei conflictuale concrete.

Prin sugestie şi autosugestie, mimică şi intonaţie, limbaj corporal, parfumuri şi culori, NINJA exercită o influenţă covârşitoare asupra indivizilor cu care vine în contact, reuşind chiar să anihileze, atunci când consideră necesar, instinctul de autoconservare al acestora.

NINJA îşi însoţeşte comunicarea verbală, întotdeauna, cu doza necesară de informaţie senzorială pentru ca imaginile create în mintea adversarului (şi orice este o luptă, oricine un adversar) să fie cât mai vii. Cuvintele şi gândurile trebuie să dea senzaţia că sunt realităţi sensibile, palpabile şi să determine un comportament corespunzător.

Maeştrii pierduţi în negura vremurilor, au descoperit că în spatele oricărei influenţe psihice se află în primul rând o forţă mentală excepţională, capabilă să-şi menţină concentrarea, timp îndelungat, pe reprezentări vizuale, olfactive şi kine-stezice.

Vom prezenta în continuare câteva, doar, dintre exerciţiile menite, alături de dotarea naturală, să ne conducă la succes.

a) Se priveşte un obiect timp de câteva minute, apoi, ţinând ochii închişi, se încearcă reconstituirea obiectului respectiv cu toate detaliile sale.
La început se folosesc obiecte simple, strălucitoare. După o bucată de vreme se trece la reconstituirea unor obiecte mai complexe, apoi la cea a mişcărilor şi mimicii proprii, cât şi a altora.
b) Ascultaţi un sunet simplu. încercaţi să-l reproduceţi mental, fără a încorda coardele vocale. După o vreme repetaţi exerciţiul folosind o melodie sau o anumită atmosferă sonoră naturală.
c) Mirosiţi o floare şi încercaţi să.simţiţi acelaşi miros pătrunzător, în absenţa acesteia, doar cu mintea.
d) Evocaţi diverse situaţii complexe cu toate de taliile: gesturi, mirosuri, sunete, culori, sentimente etc. Trebuie să obţineţi senzaţia de viu. Încercaţi să obţineţi reacţii fizice sau emoţionale simple de la diverse persoane. Reacţiile respective trebuie să constituie răspunsuri doar laimaginile-stimul asupra cărora vă concentraţi.

PERMIS E ORICE, MAI PUŢIN ÎNFRÂNGEREA.

CAPITOLUL IV

KUJl IN – TEHNICI PSIHO-SENZORIALE Şl BIOENERGETICE

Victoria, în orice conflict, nu depinde doar de tehnica de luptă folosită, de tactica şi strategia utilizate, dar şi de "ascuţimea" simţurilor şi o mobilizare afectivă eficientă.

Atât unele arte marţiale cât şi unele şcoli de (contra) spionaj şi terorism, consideră eşecurile înregistrate în diverse acţiuni drept urmări ale ne-stăpînirii emoţiilor sau simţurilor. Premisa este justă. Concluzia pe care o trag este însă eronată. Ei consideră (şi acţionează prin programul de antrenament în această direcţie) că este necesară o desensibilizare emoţională şi o amorţire parţială (hibernare) a unor simţuri, cel puţin pe parcursul participării la concurs sau realizării misiunilor specifice.

NINJUTSU nu reprimă nimic. Foloseşte. Emoţiile şi informaţiile senzoriale sunt "ascultate" cu atenţie. Se stabilesc corelaţii între ele. Apoi, prin intermediul sugestiei şi autosugestiei, prin stăpânirea ritmului respirator şi realizarea de KUJl IN, NINJA învaţă cum să înşele simţurile adversarului şi cum să-l manipuleze pe acesta folosind "arma psiho-senzorială".

AVERTISMENT

Senzaţiile şi sentimentele pot fi piedică, cârje sau aripi.
Viciu, asceză? Cuvintele acestea nu reprezintă altceva decât simple etichete.
DAR NU MA LUAŢI ÎN SERIOS!

Sunt cunoscute 9 KUJI IN principale, elemen-tul-sursă KU în toate cele nouă, cit şi în multiplele variante ale acestora, fiind reprezentat de degetele mari. KUJI IN-urile, într-o anumită măsură echivalentul MUDRAS-urilor din yoga, activează circuite bioenergetice diferite în funcţie de poziţionarea degetelor. Următoarele exerciţii implică eliberarea minţii de concepte şi convenţii, trezirea simţurilor "amorţite" de nefolosinţă, "aprinderea" afectelor. Ele sunt însoţite de KUJI IN-urile prezentate la sfârşitul capitolului.

EXERCIŢII

KU

Elementului "vid" îi corespunde simţul auditiv, culoarea albastră, iar energia psihică corespondentă se află situată la baza gâtului.
Se respiră abdominal (inspiraţia = apneea = expiraţia = 4 sec.) dimineaţa, înainte de răsăritul soarelui şi seara, după apus. Se vizualizează 2 triunghiuri: unul cu vârful în sus (în dreptul gâtului) şi unul cu vârful în jos (în dreptul glandei pineale). Amândouă au culoarea albastră. Fiecare respiraţie creează o vibraţie din ce în ce mai intensă în amândouă şi o senzaţie de luminozitate în cel din dreptul glandei pineale.
în tot cursul zilei sunteţi atenţi la sunete.

FU

Elementului "vânt" îi corespunde simţul tactil, culoarea verde, iar energia psihică corespondentă se află situată în centrul pieptului.

Se respiră similar cu exerciţiul precedent şi la aceleaşi momente ale zilei. Se vizualizează un triunghi de culoare verde, cu vârful în jos, care devine din ce în ce mai strălucitor cu fiecare respiraţie.

în cursul zilei vă îndreptaţi atenţia asupra senzaţiilor tactile.

KA

Elementului "foc" îi corespunde simţul vizual, culoarea galbenă, iar energia psihică corespondentă se află situată în dreptul plexului solar.

Se respiră similar cu exerciţiile precedente şi la aceleaşi momente ale zilei. Se vizualizează un triunghi cu vârful în jos, de culoare galbenă, care devine din ce în ce mai fierbinte cu fiecare respiraţie.

Atenţia este îndreptată în tot cursul zilei asupra senzaţiilor vizuale. Acceptaţi-le ca atare. Nu le verbalizaţi.

SUI

Elementului "apă" îi corespunde simţul gustativ, culoarea portocalie, iar energia psihică corespondentă se află situată la baza abdomenului.

Respiraţi în acelaşi mod şi ritm ca la exerciţiile precedente şi vă concentraţi asupra bazei abdomenului. Vă imaginaţi un triunghi portocaliu, cu vârful în jos, care devine din ce în ce mai luminos cu fiecare respiraţie. Exerciţiul se practică la aceleaşi intervale ale zilei ca şi cel precedent.

fn tot cursul zilei sunteţi atent la gusturi fără a manifesta preferinţe.

CHI

Elementului "pământ" îi corespunde simţul mirosului, culoarea roşie, iar energia psihică corespondentă se află situată la baza coloanei vertebrale.

Se respiră similar cu exerciţiile precedente şi la aceleaşi momente ale zilei. Vă imaginaţi un triunghi roşu, cu vârful în jos, care se colorează din ce în ce mai intens şi este din ce în ce mai fierbinte cu fiecare respiraţie.

în tot cursul zilei sunteţi atent la mirosuri. Le percepeţi fără verbalizări interioare inutile.

Cele 5 exerciţii se repetă timp de cel puţin un an până când să dea rezultatele scontate. Trebuie să păstrăm o permanentă prospeţime, receptivitate, faţă de informaţiile senzoriale şi sentimentele noastre. Pentru ca antrenamentul să fie complet (există exerciţii ce din considerente

importante nu le-am prezentat) şi să nu ducă la obţinerea unei EXPERIENŢE INUTILE, ci la obţinerea unei SPONTANEITĂŢI EFICIENTE, el trebuie să fie condus de o "umbră".

Oricum, calea cea mai simplă de a descoperi CALEA este să nu o cauţi. Nu eşti decât ceea ce eşti. Devenirea nu există.

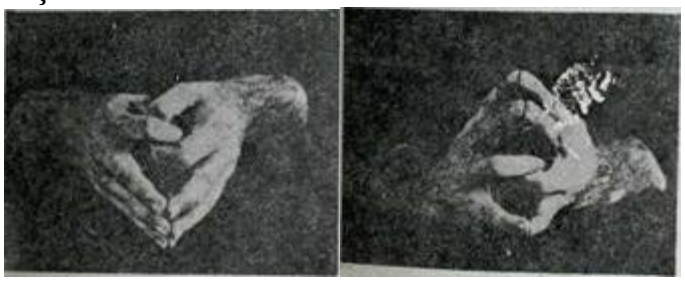

忠義
名々鏡
矢間重平光延

CAPITOLUL V
REFLEXE ŞI DINCOLO DE ELE

Metoda presupune dezvoltarea acelei stări mentale, acuităţi a simţurilor şi viteză de reacţie, care să permită anticiparea gândurilor şi acţiunilor adversarului cât şi realizarea unei reacţii prompte şi eficiente. Exerciţiile încearcă să corecteze tendinţa de a reacţiona prea devreme sau de a ezita în mod inutil şi primejdios.

STAGIUL I

Partenerul comandă verbal rostogoliri, salturi, căderi, deplasări sau tehnici de lovire, indicând totodată şi direcţia de execuţie.
Exemplu: salt în spate, rostogolire în faţă, dreapta etc.
Comenzile se execută cu maximum de viteză.

STAGIUL II

Aceleaşi comenzi se dau prin intermediul unui cod de semnalizare sonoră: bătăi din palme sau fluierături.

STAGIUL III

Aceleaşi comenzi se dau prin semne: gesturi cu mâna sau steguleţe.

STAGIUL IV

Ai ochii închişi. Partenerul întinde o mână către tine. Ridici acea mână care simţi că se află în dreptul mâinii întinse.

STAGIUL V

Ca la stagiul precedent, dar cu mai mulţi parteneri.

STAGIUL VI

Eşti legat la ochi. Partenerul execută lent o tehnică de atac. Te aperi.

STAGIUL VII

Lupţi cu partenerul în întuneric. Lupta se desfăşoară la viteză normală.

STAGIUL VIII

Lupţi cu mai mulţi parteneri în întuneric. Lupta se desfăşoară la viteză normală.

CAPITOLUL VI
LUPTA

Primul meu contact cu NINJUTSU l-a constituit vizionarea unui film documentar în anul 1978. Pe ecran, un tip mascat şi îmbrăcat în negru demonstra lucruri ciudate. Se lupta cu mâinile goale, iar apoi folosind tot soiul de obiecte (un ziar, un ac de cravată, un lanţ, un baston, cuie etc), împotriva mai multor adversari. Era arătat căţărîndu-se cu o îndemnare uluitoare, sau camuflîndu-se în câteva clipe în nisip, iarbă, zăpadă, printre puţinele mobile existente într-o cameră...Trăgea, cu arma şi arcul, incredibil de bine. Apoi, sub privirile noastre buimăcite, şi-a schimbat hainele, mersul şi expresia de câteva ori. De fiecare dată arăta altfel, încât ai fi jurat că e vorba de o cu totul altă persoană. Şi era un documentar.

Filmul m-a impresionat. Practicasem judo şi box, iar la vremea respectivă continuam să fac antrenamente de judo în paralel cu cele de kara-te. Ştiam din proprie experienţă, cât şi din relatările altora, cât de diferită e lupta de stradă şi cu atât mai mult CONFLICTUL TOTAL de confruntarea sportivă.
Am început să caut literatură, cotrobăind prin bibliotecile celor care plecau din ţară şi prin anticariate. Am scris celor ce credeam că au posibilitatea să mă informeze. Am căutat filme. Documentare, artistice. Am cunoscut oameni.

Pot spune că, în măsura în care eu am încercat influenţa sistemului, rezultatele lui asupra organismului uman, chiar din faza iniţială a instruirii, sunt uluitoare aproape întotdeauna. Pentru cei neiniţiaţi ele par neverosimile. Şi totuşi, nu sunt decât rezultatele reale ale unui antrenament elaborat şi verificat de secole, ale unei practici consecvente şi sistematice de trecere dincolo de reguli, dincolo de principii.
Ninjutsu promovează un sistem de luptă eterogen. Acceptă tehnici de luptă din toate artele marţiale şi nu numai. Repertoriul armelor şi tehnicilor folosite de această artă-tradiţie este imens. Imposibil de cuprins chiar şi într-o bibliotecă de cărţi şi casete video.
Principiile prezentate în continuare, cât şi exemplificările grafice de la sfârşitul acestui capitol, sunt doar fragmente dintr-un IMPOSIBIL TRATAT DE VÂNĂTOARE.
Ninjutsu. Poate doar data naşterii să i se poată preciza. Poate. în ceea ce priveşte contactul meu cu ninjutsu, eu vă sfătuiesc să nu manifestaţi prea multă încredere. în lumea cetii şi a nopţii totul te înşeală.

PRINCIPII DE URMAT SAU NU

- să te antrenezi din greu înseamnă să obţii uşor victoria;
- victoria aparţine celui ce uită de el însuşi în luptă;
- stas-urile în luptă înseamnă cunoştinţe; fluiditatea în luptă înseamnă cunoaştere;
- nu imita stilul nimănui;
- când deschizi o uşă, lipeşte-o de-perete şinu sta în dreptul ei;
- când nu ştii nimic sau ştii totul nu ţi-e teamă. Teama vine din nesiguranţă;
- iniţiativa este prima condiţie a victoriei;
- nu face mişcări de prisos în timpul luptei; ele te obosesc numai. Nu dansa inutil în faţa adversarului;

- nu ataca când adversarul are garda închisă.Nu irosi forţele lovind în coatele şi umerii adversarului. La început forţează-l să-şi des chidă garda, iar după aceea loveşte;
- acţionează prin atac; nu lăsa neterminată o acţiune începută, du până la capăt orice atac, orice procedeu;
- nu clipi şi nu închide ochii în momentele ritice;
- provoacă-l pe adversar la o anumită acţiune şi transformă această acţiune în folosul tău;
- învaţă să loveşti din orice poziţie, fără mişcări inutile;
- exersează-ţi simţul echilibrului lucrând diverse tehnici de luptă: pe o linie desenată pe sol, o bancă de gimnastică întoarsă invers, bârnă, gheaţă, balustrada unui pod;
- tehnicile de dificultate maximă se exersează la începutul antrenamentului;
- execută toate procedeele pe ambele părţi până când îţi reuşesc la fel de bine;
- nu te crispa niciodată, căci viteza va scădea fără a-ţi creşte forţa;
- dată pe lună execută un antrenament până la limita rezistenţei tale fizice şi psihice (trebuie să ajungi să vrei să ridici piciorul şi să nu poţi!);
- aleargă şi sări coarda zilnic (succesiuni de sprinturi timp de 15 minute până la o oră);
- încearcă să-ţi simţi adversarul, mai degrabă decât să-l observi;
- loveşte ca şi când ai fi un bici, mişcă-te ca o pisică, acţionează ca un fulger;
- nu-ţi lăsa mintea şi simţurile să-ţi fie reţinute, să se oprească doar pe un amănunt: lupta e un tablou, nu doar o tuşă de pensulă;
- ninjutsu nu înseamnă doar luptă, ci şi modul în care bei, mergi, dormi, vorbeşti...Ninjutsu, pentru cel ce-l practică, e totul sau nimic;
- fii gata să te adaptezi mereu, căci rareori lucrurile se petrec identic;
- cunoaşterea ţi-o dă maestrul, înţelepciunea însă vine sau nu din tine;
- nu te lăsa condiţionat. Caută să descoperi excepţiile oricărei reguli;
- evaluează-te în permanenţă; din momentul în care te crezi mare maestru

  încetezi de a mai fi în stare să faci progrese;

- antrenează-te tot timpul, dar nu repeta mecanic. Menţine întotdeauna un "contact emoţional" cu tehnica pe care o execuţi;
- expune-te experienţelor. Reacţiile se îmbunătăţesc reacţionând, lupta se învaţă luptând;
- orice înfrângere îţi poate permite să învingi,orice victorie te poate duce la înfrângere; o minte preocupată este mai uşor de manipulat;
- lucrurile mici şi faptele minore ne indică sau ascund marile transformări; chiar şi atacat, dacă eşti atent şi calm, ai clipe când nu faci nimic. E ceea ce deose
  beşte un expert de un începător;
- nu lăsa "să se întâmple", fă "să se întâmple";
- kiki oji, mikazure, futanren - cele trei piedici în luptă:

— kiki oji - frica de reputaţia adversarului;
— mikazure - frica de modul în care arată adversarul;
— futanren - antrenament inadecvat.

- tehnicile de luptă au fost concepute pentru a-ţi înfrânge adversarul şi nu pentru a deveni un "stilist" ce dă spectacole:
  "Kamayuru to' omowazu kiru koto nari to omoubeshi - fără să te gândeşti la gardă (kamae), gândeşte -te să spinteci" – spunea faimosul luptător japonez cu sabia, Miyamoto Musashi, în GORIN NO SHO (Cartea celor cinci cercuri). — ca să păşeşti neauzit, trebuie ca-n mintea ta să fie linişte; etc.

Armele de foc, electronica, guerrilla, mijloacele moderne de deplasare, aparatele de fotografiat şi toate celelalte invenţii şi eve_nimente ce şi-au pus hanko-ul (sigiliul) pe epoca in care trăim, au modificat, în parte, NINJUTSU. Dar aşa cum am mai menţionat, cartea nu se doreşte a fi neapărat un ghid practic, ci mai degrabă o prezentare a fenomenului pe care-l reprezintă NINJA.

MERGI ORI CRAPĂ

"Ce să facem acasă?
Să ne sugem deştul şi să ne roadem unghiile?
Am fost în război soldaţi atât de fideli
încât am câştigat atâtea lucruri
Aur, argint, apoi slujbaşi şi pământuri.
lată cum ne-am format obiceiurile
De care nu ne mai debarasăm acum".
MERGI ORI CRAPĂ.

FĂRĂ LEGĂTURĂ & ÎN LOC DE ÎNCHEIERE:
TERORISMUL - LEGENDĂ ŞI.."IMPLEMENTARE"

Ce este terorismul? Ca termen peiorativ, acest cuvânt constituie o armă politică şi este folosit ca atare în disputele interne şi internaţionale. Discuţiile duse pe această temă, nebazîndu-se pe o definiţie clară şi cuprinzătoare, ajung la acelaşi impas: ceea ce unii consideră a fi terorism, pentru alţii constituie luptă pentru libertate, STABILITATE... Cel ce reuşeşte să-şi eticheteze adversarul drept terorist, convinge în mod indirect opinia publică de justeţea poziţiei sale morale şi îşi măreşte astfel numărul de simpatizanţi sau chiar susţinători.

Exsită la ora actuală aproape 200 de definiţii apărute în diverse studii de specialitate. Există nenumărate legi ce-l condamnă. Şi cu toate astea numărul de acte de terorism este în creştere.
Moraliştii cred că terorismul constituie reacţia firească la opresiune şi nedreptate. înlăturarea acestor cauze ar face ca fenomenul să dispară, lată însă că istoria (chiar şi cea contemporană) ne arată că terorismul n-a avut prea multe şanse în cazurile unor regimuri dictatoriale, în timp ce în toate ţările cu regimuri democratice el reprezintă o adevărată plagă. Şi apoi, dacă moralliştii ar avea dreptate, unde anume am putea încadra TERORISMUL PATRONAT DE STAT şi îndreptat nu doar către exterior?
Intenţia terorismul este să creeze o atmosferă de teamă şi neîncredere. Lipsit de scrupule şi neconformîndu-se normelor umanitare el îşi alege obiectivele după potenţialul de "efect de şoc" mai degrabă decât după utilitatea lor militară sau economică. Terorismul încearcă să-ţi creeze senzaţia de neputinţă, senzaţie ce o amplifică prin publicitate. El este într-o anumită măsură TEATRU. Cu tot cu zâmbet.
Terorismul nu este o ideologie. Este o strategie la care recurg oameni cu cele mai diverse convingeri politice, religioase,...SAU FĂRĂ.
Terorismul este dezordinea provocată în vederea înlocuirii unei ordini cu alta. Cea mai bună ORDINE posibilă este cea impusă de membrii comunităţii, care conştienţi de propriile drepturi sprijină DOAR ACEA GUVERNARE ce asigură ocrotirea cetăţeanului, a drepturilor sale şi a proprietăţilor sale împotriva oricăror încercări de uzurpare a acestor drepturi şi proprietăţi. Fie că această încercare vine din afară sau dinăuntru.
în cazul în care actele de terorism sunt realizate de grupări mici, nesponsorizate de vreun serviciu secret sau guvern, rezolvarea este dată de principiul (verificat de realitate) "cu cât numărul teroriştilor aflaţi în închisori este mai mare, cu atât nivelul de violenţă este mai scăzut". Dar dacă actele teroriste sunt patronate de stat, atunci trebuie "ZDROBIT CENTRUL", cu alte cuvinte, conducătorii ţărilor (serviciilor secrete etc.) ce sprijină acele acte. Lucru ce nu-i deloc uşor de realizat
din motive lesne de înţeles. Dar dacă totuşi este necesar acest lucru, el nu este posibil decât tot prin intermediul unei structuri teroriste. Cel puţin aşa s-a procedat, sau s-a încercat să se procedeze, de-a lungul istoriei.
Nedorind să ne substituim celor în drept, nu am discutat structurile mai moderne ale terorismului şi ne-am limitat la prezentarea extrem de sumară a

unei organizaţii legendare. Sau, care cel puţin aşa pare. DEOCAMDATĂ.

P.S. CONCERT PENTRU SIMULATOARE ŞI VIOLENŢĂ

Unii fac istoria. Alţii o suportă. întotdeauna este mai bine să intri în prima categorie; cu condiţia să nu-ţi pierzi simţul umorului.

26 IULIE 1974. Un vameş mai conştiincios descoperă, într-o geantă diplomatică (dar nu a unui diplomat), trei paşapoarte pe nume diferite, 10.000 de dolari în bancnote false şi 200 grame de SEMTEX (exploziv plastic creat de cehoslovaci). Geanta aparţinea unui pasager japonez, membru al celulei pariziene a Armatei Roşii japoneze, una din organizaţiile teroriste cefe mai redutabile din lume.

Era 26 iulie 1974, o frumoasă zi de vară, iar avionul ce aterizase la aeroportul Orly venea de la Beirut. Farmecul zilei şi al pasagerului nu au împiedicat arestarea acestuia din urmă.

Peste câteva zile, era arestat şi Takahashi Taketomo, şeful celulei, cât şi o parte a membrilor acesteia.

4 MAI 1978. Pe malul Senei, o clădire ce odinioară cunoscuse, desigur, o oarecare eleganţă. Acum însă dispăruse. Eleganţa. Un vag miros de piele fină se amesteca plăcut cu aroma de coniac bun şi trabucuri scumpe. în hol.

în liftul clădirii, este urcat un bătrân cu părul grizonat ce poartă un costum a cărui culoare se potriveşte perfect cu părul. Ochii îi sunt ascunşi de o pereche de ochelari în formă de semilună. Nimeni n-ar crede că acesta este conducătorul organizaţiei "Aide et Amitie", organizaţie ce furnizează documente, bani, arme şi facilităţi de antrenament unor numeroase grupări teroriste. Alături de Henri Curiei, căci acesta este numele bătrânului, se află

doi ucigaşi profesionişti. Amândoi poartă nişte pardesie largi, cenuşii, mănuşi de piele şi ochelari fumurii. Unul are o frumoasă barbă neagră şi creaţă, iar celălalt are pielea feţei de un gălbui pronunţat. Cel din urmă scoate un revolver şi-i propteşte ţeava în ceafa lui Henri Curiei. O detunătură înfundată curmă viaţa celui ce era urmărit de câţiva ani buni de către D.S.T. - serviciul de securitate francez -. Henri zăcea într-o poziţie foarte confortabilă pentru prima dată-n viaţa lui, în măsura în care se mai putea vorbi de viaţă. Cei doi ucigaşi profesionişti au plecat, în lift nu a rămas decât cadavrul şi o muscă mare, albastră, ce zbârnâie recviemul în cercuri din ce în ce mai mici până se aşează pe pata roşie, şi încă nu prea mare, de sânge.

DECEMBRIE 1988. Arafat recunoaşte statul Israel şi exprimă, chiar dacă ambiguu, dorinţa de a renunţa la terorism, ca mijloc de luptă. Conducătorul Consiliului Revoluţionar Fatah, Sabri Khalil al-Banna (cunoscut ca Abu Nidal - nom de guerre -) se vede lipsit astfel de unul din importanţii săi aliaţi în acţiunile sale teroriste pe care le îndreprinde.

NOIEMBRIE 1989. Se zvoneşte că Abu Nidal, 52 de ani, este pe moarte, undeva într-un spital
libian. Se zvoneşte că ar suferi de inimă. Sau poate cancer? Se zvoneşte că membrii Consiliului Revoluţionar Fatah ar încheia o alianţă cu membrii şiiţi ai Hizballah-ului pro-iranian. DAR CÎTE NU SE ZVONESC? Se zvoneşte că ar pleca undeva, într-o ţară mică din sud-estul Europei. Cine? Cine ştie?

Cu mult înaintea acestei date se formase o reţea de societăţi de import-export, dispersate în toată Europa, reţea al cărei cartier general financiar era situat la Varşovia, şi în fruntea căruia era Samir Hajm Al-Din, principalul consilier financiar al lui Abu Nidal. "S.A.S., comerţ şi investiţii Co.", cum se numea organizaţia, comercializa tot felul de mărfuri, dar în special arme şi diverse tipuri de exploziv. Uneori se ocupa şi de realizarea transportului unor grupe de terorişti către baze de antrenament sau viitoare locuri de acţiune situate în special în Europa şi ţările arabe.

Unul din oamenii de bază ai lui Abu Nidal, comerciant paşnic în cadrul "S.A.S., comerţ şi investiţii Co." şi totodată om de legătură cu Armata Roşie japoneză, a instruit între anii 1980-1989, în ţările din sud-estul Europei, grupuri din cadrul forţelor de ordine din aceste ţări dar şi forţe paramilitare din rândul populaţiei civile.

DECEMBRIE 19...Avea un costum de blugi uzat şi mototolit. Era înalt, costeliv, cu o faţă albă ca de mort şi cu ochii albaştrii, spălăciţi. Ochii nu-i stăteau locului nici o clipă, se mişcau fără odihnă de parcă efortul de a sta liniştiţi i-ar fi rănit. Avea
doar douăzeci şi patru, douăzeci şi cinci de ani. Cartuşele de dinamită le fixase deja când lama cuţitului i-a făcut noi "butoniere". De data asta la spate. Exploziile nu a mai apucat să le vadă. Păcat! Făcuse o treabă bună, de artist s-ar putea spune.

DECEMBRIE 19...Erau îmbrăcaţi obişnuit. Chipuri şterse, înfăţişări cenuşii. Atunci când s-au despărţit în mulţime nici nu ai mai fi putut să-i observi. Unii s-au suit în diverse maşini. Probabil ale lor. Alţii au intrat în case. Probabil ale lor.
Veniseră împreună din nordul oraşului; doar cel ce părea să fi fost şeful lor îşi făcuse apariţia din partea opusă. Trebuia să-l studieze cu multă atenţie ca să-ţi dai seama ce-l făcea totuşi atât de ieşit din comun, deşi o apariţie ştearsă: nimic din ce avea, ci tocmai ceea ce îi lipsea. Un chip de copil, dar lipsit de expresie, iar ochii îi erau perfect goliţi de orice mesaje. Dinspre ei adia doar un miros de pământ reavăn, de mormânt proaspăt săpat. Obişnuia, căci era nu doar un terorist de înaltă calificare, dar şi un om de o rafinată cultură, să-l citez pe Piotrî Verhovenski din "Demonii" lui Dostoievski:
"Avem forţe auxiliare, altele decât cele care ucid, dau foc caselor sau comit asasinate clasice. îi am deja pe toţi la dispoziţia ,mea. Profesorul îi va împinge pe elevii lui să-şi bată joc de Dumnezeu şi de familiile lor; avocatul îl va apăra pe asasinul bine crescut, superior victimelor sale; liceenii îl vor ucide la întâmplare pe trecătorul de pe stradă,
în căutare de senzaţii tari; toţi aceştia sunt de partea noastră; şi apoi juraţii care îi achită pe criminali; ei lucrează toţi pentru noi; şi Ministerul public, angoasat de ideea că nu este suficient de liberal, este alături de noi. Ah! avem de partea noastră atâtea somităţi ale literaturii şi atâţia înalţi funcţionari, care nici măcar nu realizează cât de utili ne sînt." Şi iată că avea prilejul, la o scară grandioasă, să pună în aplicare cuvintele, să fie REGIZORUL pentru o lungă perioadă de timp.

Ce-a urmat ca şi evenimentele ce-au fost povestite până acum sunt "anecdotic & istorie". Dacă cineva stabileşte legături între faptele disparate şi personajele prezentate, sau chiar descoperă conexiuni cu fapte şi

personaje nemenţionate aici, O FACE PE PROPRIA-I RĂSPUNDERE ÎN AMBELE CAZURI.
Fragmentarea povestirii ţine de o documentare deficitară şi o memorie slabă, dar autorul promite că, de va fi nevoie, amândouă pot fi îmbunătăţite. Până atunci, însă:

"Prea mulţi întregi la minte
Vă stau în jur, cuminte.
Pământul e rotund, ei spun,
Şi eu mă supăr, că-s nebun!"